

til at svare af den fulde Indtægt ved en Indkomst af 1,200 Rd. Det forekommer mig, at dette er et altfor stort Spring. — Det Andet, jeg vil gjøre opmærksom paa, er det Princip, der findes i Loven, at enhver Indtægt skal beskattes til den Commune, hvorfra Indtægten drages. Man er her gaaet en heel anden Vej, end Tilfældet var i den forrige Krigsskatlov. Jeg anseer de Forandringer, der i denne Henseende ere foretagne, for Forbedringer, men jeg anseer dem ikke for fuldstændige. Der er netop een saadan Indtægt, som jeg her savner, og som maa komme med i § 5; det er den Indtægt, der havees af Prioriteter. Det hjælper ikke, at man siger, at der af den Indtægt, der havees af faste Eiendomme og Tiender, skal svares Krigsskat til den Commune, hvorfra Indtægten drages, naar man ikke gennemfører det samme Princip med Hensyn til den Indtægt, der havees af Prioriteter, thi det kan let hændes sig, at den Indtægt, der havees af faste Eiendomme, og som hæves af en Mand, der boer i en anden Commune end den, hvorfra Indtægten drages, gaaer bort fra ham igjen i Form af Renter til en anden langt fra liggende Commune, saa at den Commune, hvori Eiendommen er beliggende, slet ikke faaer nogen Indtægt deraf. Jeg veed vel, at man hertil vil svare, at en saadan Bestemmelse vil foranledige stor Uleilighed; men jeg troer dog, at det er af Bigtighed at gennemføre dette Princip. Tilmed vil jeg gjøre opmærksom paa, at den Commune, hvori den prioriterede Eiendom ligger, vil være meget mere opmærksom paa, hvor stor en Indtægt der drages deraf i Form af Renter, end den Commune, hvor vedkommende Rentehyder boer. — Jeg kommer nu til det næste Punkt, der gjælder Forfjellen i Skatteevne, og da først den Sum, der skal fritages for Skattehjælp, og dernæst selve Scalaen. Jeg troer, at man kunde undvære alle disse Bestemmelser, naar man gif den Vej, som flere Medlemmer i Forening med mig ifjor have paapeget, men maaskee dog i en noget anden Form. Hvorfor fritager man en Mand paa Landet fra at svare Krigsskat af en Indtægt paa 200 Rd.? Er det ikke, fordi man troer, at en Mand, der kun har en saadan Indtægt, ingen Skatteevne har? Men

der er en meget stor Forfjæl. paa, om en Mand, der kun har 2, 3 à 400 Rd. i Indtægt, er ene om at leve deraf, eller om han skal leve deraf i Forening med Familie. Jeg troer derfor, at man meget let kunde ubelade Scalaen og sige, at for ethvert Medlem af Familien skal der fradrages en bestemt Sum, indtil den Størrelse af Indtægten er naaet, som er nævnt som den, hvor der skal svares af den fulde Indtægt. Jeg veed vel, at der er en Paragraph, nemlig § 13, som siger, at der i visse Tilfælde kan stee Nedsættelse paa Grund af Omstændighederne; men jeg troer, at den af mig antydede Forandring vilde virke heldigere, og derved kunde ogsaa denne Paragraph undværes. — Jeg kommer dernæst til Bestemmelsen i § 19, hvor det hedder, at Overligningscommissionerne i alle Tilfælde skulle tage Skatteansættelsen i Overveielse, naar Skattebeløbet overstiger $3\frac{1}{2}$ pCt. Men, naar nu det Tilfælde indtræffer, at Skjlden herfor hviler paa Amtsraadet, idet dette, forsaavidt den Trede-deel angaaer, som det er berettiget til at ansætte efter et Skjøn, har fordeelt en altfor stor Sum paa vedkommende Commune, saa seer jeg ikke, hvorledes Overligningscommissionen efter denne Paragraph kan komme til at nedsætte det Beløb, der er paalignet Kommunen af Amtsraadet. Det burde efter min Mening staae i vedkommende Overligningscommissions Magt, naar den finder, at der er paalignet en uforholdsmæssig stor Sum, da at nedsætte Beløbet. Men der maa da tillige være en Bestemmelse om, hvorledes denne Sum i saa Fald skal fordeles, om Amtsraadet saa igjen skal foretage en ny Fordeling, eller om det Overskydende muligt i Aarets Løb kan udredes af Amtsrepartitionssonden. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Dog skal jeg tillade mig, at henlede den høitagtede Finansministers Opmærksomhed paa det uheldige Forhold, der er tilstede i Byland med Hensyn til den sidste Krigsskat, idet Enbeel have svaret deres Krigsskat efter Hartkorn for over et Aar siden, Nogle have svaret den Deel, der skal svares efter Indtægter, til Sognecommunen, og Nogle staae tilbage, og det staaer uklart endnu, hvorvidt det Hele skal indbrives inden Aarets Udgang, eller ikke, idet Inddrivningen